

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERAD

MAGASIN

PARTI FRÅN SÄTERS DAL. — FOTO. C. CARLSSON, STHLM.

11TE ÅRG.

DEN 5 JUNI 1910.

N^Ö 36.

Foto. Jøger, Sthlm.

Klisché: Bertel Silfverparre.

Wilhelm Lebold

WILHELM SEBARDT.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

När hofapotekare Wilhelm Sebardt den 14 sept. 1906 fattade ordförandeklubban och förklarade Apotekaresocietetens årsammankomst öppnad, gjorde han detta för 28:nde gången. Sedan så många år tillbaka hade han åtnjutit apotekarkårens odelade förtroende att vara dess ordförande. Att den 28:nde gången äfven blef den sista berodde därpå, att han uttryckligen undanbad sig ett omval; en anhållan som väl motiverades af hans då uppnådda 65 år och af hans önskan, att en del af den på honom hvilande arbetsbördan måtte läggas på yngre axlar.

Att under en så lång tidrymd bevara ett allttjämt oförminskadt förtroende inom den kår man tillhör, visar ju oförtydligt på en mera ovanlig personlighet. Och det fordras en framstående duglighet, ett varmt intresse och en sällspord arbetsförmåga för att kunna utföra den mångfald uppdrag, såväl i kårens som det allmänna tjänst, som kommit Sebardt till del, på ett så erkännansvärdt sätt som det, hvarpå han utfört detsamma.

Född i Stockholm den 23 maj 1841 har *Carl Wilhelm Sebardt* hela sin tid tillhört och verkat inom detta samhälle. Föräldrarna voro klädeshandlaren Carl Fabian Sebardt och hans maka Carolina Margareta Sprinchorn, dotter till hofapotekaren Carl Ulrik Sprinchorn. Efter afslutade skolstudier antogs Sebardt till elev af hofapoteket Lejonet, hvilket då ägdes af hans morbroder hofapotekare Carl Sprinchorn, och aflade 1863 apotekarexamen. Såväl före som efter denna tjänstgjorde han å nämnda apotek, hvilket han ock vid Sprinchorns fränfalle 1865 inköpte af sterbhuset. Samma år utnämndes han till hofapotekare hos konung Carl XV.

Länge dröjde det ej innan den unge hofapotekarens — han hade vid apotekets tillträde ännu ej nått sitt 25:te år — krafter och duglighet togos i anspråk för det ena uppdraget efter det andra. Redan 1867 finna vi honom som ledamot af Apotekaresocietetens direktion, i hvilken han kvarstod till 1906. Han var under denna tid först sekreterare och från 1878 ordförande i densamma. Gifvet är att hans verksamhet först och främst skulle inriktas på genomförandet af för kåren och yrket viktiga reformer, och hans arbete härvid har varit synnerligen framgångsrikt. Bland de mera betydelsefulla frågor, som tack vare hans kraftiga och förtjänstfulla medverkan vunnit sin lösning, märkas särskildt: bildandet af en amorteringsfond för inlösendet af de säljbara apoteksprivilegierna, apotekarkårens lifränte- och pensionskassas inrättande, införandet af mogenhetsexamen som kompetensvillkor för inträde på apotekarbanan, bestämmelse angående apotekares framtida pensionering medels från apoteken utgående afgifter. Slutligen har han gjort sig särskildt förtjänt af kårens tacksamhet genom sitt energiska arbete för att dess läroanstalt, Farmaceutiska institutet, som tidigare endast åtnjutit ett otillräckligt anslag, numera öfvertagits af statsverket hvarigenom undervisningen därstädes kunnat i rätt asevörd grad utvidgas.

Dels af medicinalstyrelsen och dels af Apotekaresocieteteten har Sebardt utsetts till ledamot af flertalet kommittéer, som tillsatts för ärenden rörande apoteksväsendet, såsom farmakopé- och taxekommittéer m. m. Och i samtliga de styrelser, hvilka Apotekaresocieteteten äger att helt eller delvis utse, intager Sebardt plats.

Vid de internationella apotekarkongresserna i Bryssel 1885 och 1897 har Sebardt varit Sveriges officiella ombud, och i farmaceutiska kongressen i London 1881 deltog han i egenskap af Apotekaresocietetens representant.

Gifvet är, att en så dugande kraft äfven skulle tagas i anspråk för kommunal verksamhet. I 28 år har

Sebardt tillhört Stockholms stadsfullmäktige. Han var under denna tid i många år ledamot af och vice ordförande i hälsovårdsnämnden. Inom Jakobs och Johannes' församling, som i honom räknade en af sina mest nitiska medlemmar, utsågs Sebardt redan 1869 till kyrkovärd och kvarstod som sådan till 1892. Härunder inlade han de största förtjänster om tillkomsten af Johannes' vackra kyrka samt om Jacobs kyrkas restaurering. Bland öfriga kommunala uppdrag han innehaft eller fortfarande innehar märkas: ledamotskap i öfverstyrelsen för Stockholms stads folkskolor, i Jakobs församlings kyrkoråd samt i styrelserna för några af stadens sjukhus m. m.

Jämval till affärlivets område har Sebardts verksamhet sträckt sig. Bl. a. är han vice ordförande i styrelsen för Sundsvalls enskilda banks kontor i Stockholm samt ledamot af styrelsen för Sandvikens Järnverksaktiebolag.

Af utmärkelser som kommit honom till del kan anföras hans kallande till hedersledamot i flera utländska apotekarsällskap. Apotekaresocieteteten har särskildt velat uttrycka sin tacksamhet för hans stora förtjänster om farmacien genom att dels låta greve Georg v. Rosen utföra hans porträtt i olja hvilket nu pryder dess lokal, dels afsätta ett belopp af 10,000 kr. till en fond bärande hans namn, och öfver hvars användande han själv ägde bestämma.

Hofapotekare Sebardt ingick den 23 maj i sitt sjuttionde år. Trots ett af så rastlös verksamhet uppfyllt lif, är han fortfarande i full besittning af de krafter, som skötseln af ett stort apotek och ledamotskap i en mångfald styrelser fordra. Man vill gärna hoppas, att han ännu länge skall bevaras åt den kår och det samhälle, till hvars bästa han utträttat så mycket.

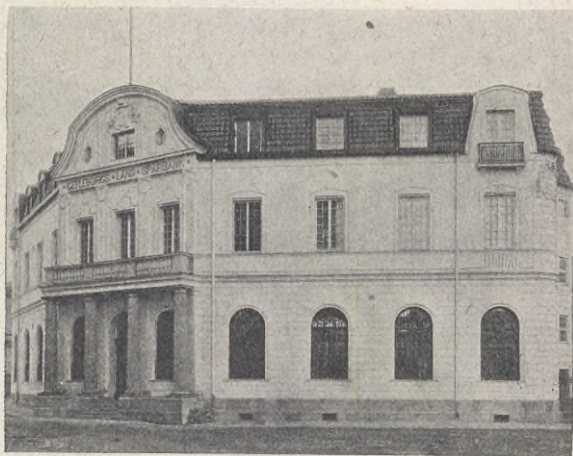

Foto. Trimera, Gäfle.

Kitché: Bengt Stenroos.

GÄFLEBORGS LÄNS SPARBANKS NU OMBYGGDA HUS I GÄFLE.

Gäfleborgs läns sparbank har under innevarande och sistförlutna år verkställt en fullständig ombyggnad af sin synnerligen välbelägna fastighet i Gäfle. Ritningarne härtill äro uppgjorda af arkitekterna Fritz Ullrich och E. Hallqvist i Stockholm.

Förutom en förstklassig, större kontorslägenhet för uthyrning inrymmer bottenvåningen sparbankens egen lokal, verkligen gediget, smakfullt och praktiskt inredd. Våningen en trappa upp innehåller ett flertal kontorslägenheter för uthyrning.

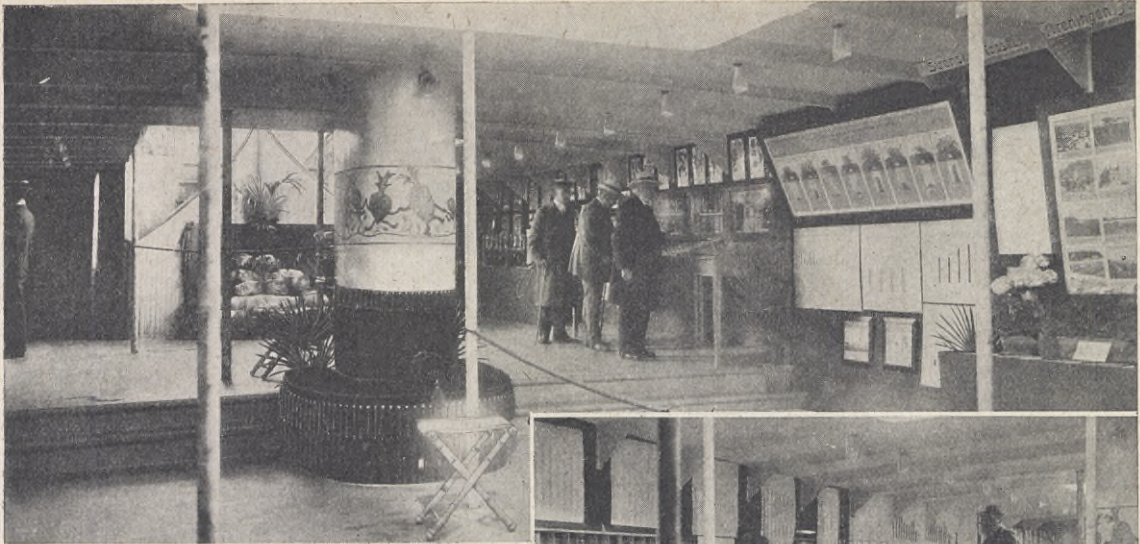
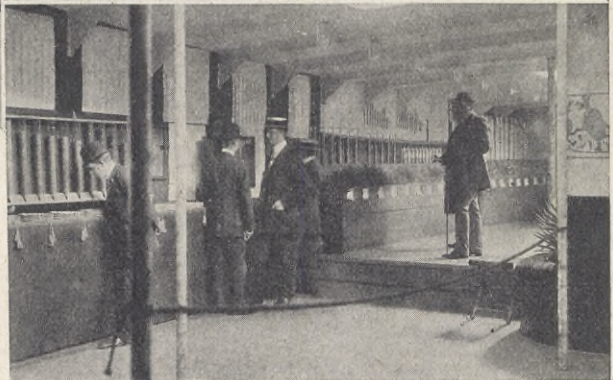
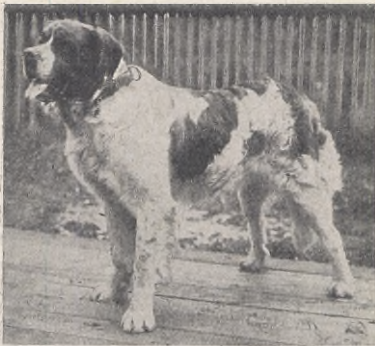

Foto. Berg, Gbg. Klubb: Bengt Sjöqvist.
 TVENNE INTERIÖRER FRÅN DEN FLYTANDE
 VÄXTODLINGSUTSTÄLLNINGEN Å MOTORSKO-
 NERTEN "CECILIA".

Den 26 maj öppnades i Göteborg, ombord å den i Stora Hamnkanalen utanför Residenset förlagda motorskonerten "Cecilia", en flytande växtodlingsutställning. Anordnare af utställningsexpeditionen, som afser att under passagen rundt Sveriges kuster bereda så många tillfällen som möjligt för allmänheten att taga kännedom om den särdeles lärrika exposition som ordnats ombord, äro Sveriges Utsädesförening, Svalöf, Svenska Mosskulturforeningen, Jönköping, Malmöhus län

jordbruksförsök, Centralanstaltens för jordbruksförsök botaniska och entomologiska afdelningar samt firman Moritz Fraenckel & Co i Göteborg.

Öfre bilden: DEN CHARMANTA S:T BERNHARDSHUNDEN "CÆSAR", tillh. dispon. Thomas Bahle, Huskvarna.

Nedre bilden: GORDONSETTERN "RANGER" från Norge, efter hvilken de flesta af våra svenska settrar äro fallna.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF

ETT HUNDEKIPAGE.

Klubb: Bengt Sjöqvist.

Kennelklubbens hundutställning i Stockholm den 27—29 maj var anmärkningsvärd ej endast därför att den var den största i sitt slag som hållits i Norden utan äfven på grund af de utställda djurens kvalitét. Utställningen visar, att lyxhundarna börja stå högt i kurs hos oss. Isynnerhet voro S:t Bernhardshundarne och collies mycket väl representerade. Den ståtliga Cæsar var, man kan utan öfverdrift säga det, ej blott den främste S:t Bernhardshunden utan ock utställningens ståtligaste hund. Ett ekipage, ett par Bernhardiner, väckte stor uppmärksamhet.

ALFRED NOBEL'S FÖDELSEHUS.

MINNESTAFLA AF MARMOR, genom Nobelstiftelsens försorg i dagarna uppsatt å det hus i Stockholm, Norrlandsgatan 11, där *Alfred Nobel* var född. Ritningen till tafeln utförd af arkitekten Ferd. Boberg.

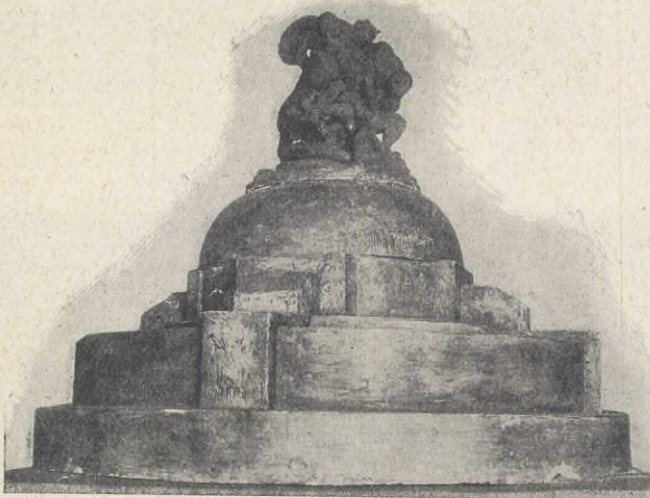
Juryns slutdom i täflan om industrimonumentet har nu fallit. Af de tre förslag, som af prisnämnden utsågos till deltagande i den slutliga täflingen, "*Naturkraft*", "*Valsverk*" och "*Labori*", har främsta platsen

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

NOBELHUSET VID NORRLANDSGATAN med den nyuppsatta minnestafeln (X).

Kliché: Bengt Sjöberg parre

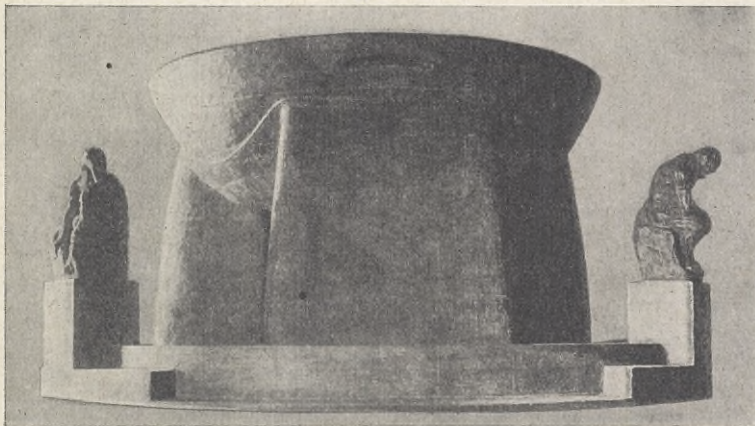
tillerkänt det förnämnda. Som dock detta icke anses tillräckligt förstäeligt ånge monumentets karaktär af industrimonument, har nämnden icke kunnat obetingadt förorda detsamma till utförande.

Slutliga afgörandet ligger nu hos den af Stockholms stadsfullmäktige tillsatta kommittén, som bestämmer huruvida något och i så fall hvilket af förslagen som skall antagas till utförande. Det står då kommittén fritt att äfven reflektera å ett fjärde förslag, det ur flera synpunkter märkliga och intressanta "*Industrien — Lokes besegrare*". (Se äfven denna årg. n:r 6.)

Bilderna till vänster: TÄFLAN OM INDUSTRI-MONUMENTET: (Öfverst) "*Industrien — Lokes besegrare*", (nederst) "*Naturkraft*".

Bilden t. h.:
UNG MODER, STATYETT AF RUTH MILLES. Utställd i Rom, inköpt af konung Victor Emanuel.

*
De fleste af våra läsare torde erinra sig att i den af H. 8. D:s numera upphörda jultidning, "*Vintersol*", 1908 anordnade Diabolotäflan bortskänktes som ett af prisen denna bronsstatyett, af hvilken ett andra exemplar nu funnit en kunglig köpare. Vi kunna tillägga, att det förnämnda exemplaret sedermera återköpts af H. 8. D:s redaktion.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöberg parre.

2. Ord-
föranden, ope-
rasångaren H. BRAG.

4. Sekreteraren, violi-
nisten EDWIN WITT.

3. Vice
ordföranden, hr
AXEL RINGSTRÖM.

5. Kassören, löjtn.
dir. IVAR FORSSLING.

1. Hederspresidenten, envoyén ERIC TROLLE.

Planerna på bildandet af en sammanslutning mellan svenska musiker i Berlin ha nyligen blifvit till en verklighet, i det att *Svenska musiksällskapet* därstädes konstituerat sig på ett i Svenska klubben sammankalladt möte. Sällskapet

skall bl. a. ha till syfte att på offentliga konserter framföra svensk musik. — Själ- len i det nybildade sällskapet, som bör bli en betydande länk i det stora arbetet för spridandet af vår tonkonst i utlandet, är violinisten *Edwin Witt*.

ROBERT VON KOCH †.

Nobelpristagaren i medicin för året 1905, professor *Robert von Koch*, har, 67-årig, skördats af den obevkliga döden.

Till denne vetenskapens stormans oförglömliga tidigaste bragder äro att räkna uppvisandet af mjältbrandsbacillernas fortplantnings- och utvecklingsförhållanden, hvarigenom grunden lades för bedömandet af denna sjukdoms utbredning; utfinnandet af nya metoder att färga och fotografera bakterier samt utförandet af grundläggande forskningar öfver sårjukdomarne.

År 1880 kallades Koch, som då var provinsialläkare i Wollstein i Posen, till ledamot af Reichs-Gesundheitsamt i Berlin. Här offentliggjorde han 1882 sina epokgörande undersökningar öfver tuberkulosens natur och orsaker samt påvisade tuberkelbacillerna såsom sjukdomsalstrare. 1883 utnämndes han till geheimegeringsråd, ledde därpå en tysk koleraexpedition till Egypten och Indien samt upptäckte kommacillerna som bärare af koleragiftet. År 1884 erhöll han en nationalbelöning af 100,000

mark, och följande år blef han ordinarie professor vid Berlins universitet, geheimemedicinalråd samt direktör för det nya hygieniska institutet i Berlin.

Nu återvände han till sina tuberkulosstudier och lyckades framställa *tuberkulinet*, som visserligen icke blef ett medel till förebyggande och botande af tuberkulos, men visade sig äga framstående diagnostisk betydelse i fråga om nötkreaturstuberkulosen.

Följden af tuberkulinuppfinnningen blef upprättandet af ett "Institut für Infektionskrankheiten" i Berlin 1891 — ett tyskt motstycke till Institut Pasteur i Frankrike — för hvilket K. blef föreståndare, och vid hvilket märkliga forskningar utförts. (Det var härifrån K. 1897 utgaf det förhastade meddelandet om nytuberkulinet).

Vidare har K., under betydelsefulla forskningsresor i Afrika, bl. a. funnit en vaccin mot den där rådande boskapspesten samt jämväl gjort betydelsefulla inlägg i kampen mot malarian, sömnsjukan och andra tropiska sjukdomar.

Efter porträtt.
NOBELPRISTAGAREN PROF.
ROBERT V. KOCH †.

Efter fotografi.

Kliché: Denny Silfverparre.

Tusentals svenska resande torde ha passerat den lilla staden *Delitzsch* på väg till Leipzig eller södern, men knappt någon torde hafva stannat där, och de stora expresstågen hålla ej heller i *Delitzsch*. Här är man dock på historisk grund, och *Delitzsch* förtjänar ett besök liksom *Breitenfeld* och *Lützen*, dit så många svenskar vallfärda. Man öfverraskas af stadens skönhet och behag, på det annars ganska enformiga sachsiska slättlandet. Ännu kvarvarande stadsmurar, vallgravvar och torn gifva staden en medeltida prägel. Af tornen har särskildt "*Breiter Turm*" stort intresse, ty från detsamma blåsas hvarje onsdag och lördag kl. 10 f. m. svenska ryttaresignaler till minne af stadens räddning genom en svensk trumpetare under trettioåriga kriget. Då staden i november 1632 hotades af de kejserliges och katolikernas härskaror var det en liten svensk trupp på fem man i staden, och befälhafvaren skickade upp trumpetaren i tornet för att blåsa svenska ryttaresignaler, hvarigenom fienden föranleddes att tro att en större svensk styrka vore lägrad i staden och skyndsamt begaf sig därifrån. Och alltsedan 1632 blåsas nu regelbundet dessa signaler.

Den 18 maj var svenska beskickningen i Berlin på besök i *Delitzsch*, dit inbjuden af magistraten i staden, och gästerna bereddtes det allra ståtligaste och hjärtligaste mottagande. Först åhördes signalerna, som utfördes af fyra trumpetare ur stadens musikkår, hvarpå en fest i rådhuset följde. Envoyén *Trolle* besvarade på ett värtaligt sätt de ytterst svenskvänliga tal, hvilka höllos af stadens borgmästare och af stadsfullmäktiges ordförande. Det hela artade sig till en svensk-tysk förbrödringsfest. Öfverallt flaggades i staden med blå-gula flaggor, och från balkongerna kastades blommor ned till gästerna.

ETT MINNE FRÅN 30-ÅRIGA KRIGET: "*Breiter Turm*" i *Delitzsch*, där svenska ryttaresignaler hvarje vecka blåsas till minne af stadens räddning 1632.

En storartad kyrkobyggnad i sydöstra Skåne är i och med *Valleberga kyrkas invigning* förd till sitt slut.

Vallebergaborna hade länge önskat sig en ny kyrka, men svårigheter yppade sig därigenom att det gamla templet ej kunde rifvas helt o. hållet, enärsjällva koret från medeltiden gifvetvis i likhet med den fristående klockstapelnen måste bevaras. Det var därför lätt sak att åstadkomma något i byggnadsväg, som harmoniserade med det gamla.

Rätte mannen härtill fann man dock i domkyrkoarkitekt *Th. Wählin* från *Malmö*, som till allas belåtenhet kan sägas ha löst problemet.

I den gamla delen ha inga nya målningar

utförts, utan har man där endast knackat af den gamla putsen, under hvilken forntida allegoriska målningar, som ej restaurerats, upptäckts.

Efter fotografi.

VALLEBERGA NYTILLBYGGDA OCH RESTAURERADE KYRKBYGGNAD. T. h. det gamla fristående klocktornet. Den äldre delen af kyrkan utgöres af afdelningen fr. o. m. den runda kupolen och till höger; t. v. därom är alltså nytillbyggt.

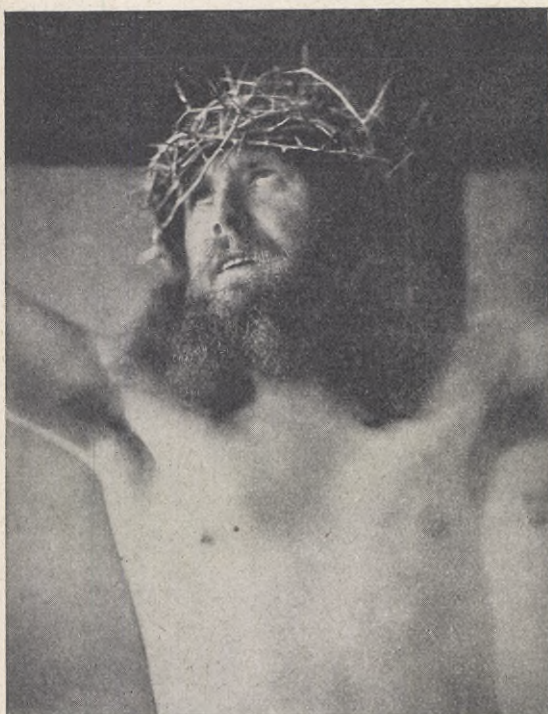
Efter fotograf.

PANORAMA ÖFVER BYN OBERAMMERGAU.

Klisché: Kem. A. B. Rosenfeld, fotograf. Stålm. Öbg.

Midt under det trettioåriga krigets stormiga dagar, några månader efter Wallensteins blodiga död, hade bayerska bönder i Ammertal "urpremiären" på det andliga skådespel, som sedermera blifvit världsberömdt under namnet *passionsskådespelet*. Sedan 1680 återkomma de regelbundet hvar tionde år, och Oberam-

mergau äger nu ensamrätten till deras uppförande. Egentligen var det först efter fransk-tyska kriget 1870—71, som åskådarskaran på allvar begynte blifva internationella. 1900 var åskådarnes antal 185,000 — i år torde det blifva vida större, ehuru spelens begynnelse skedde under ogynnsamma väderleksförhållanden.

Efter fotograf.

KRISTUS (Anton Lang) PÅ KORSET: *Det är fullbordadt.*

Klisché: Bengt Stålvareparre.

Efter fotograf.

MARIA (Ottilie Zwink).

Klisché: Bengt Stålvareparre.

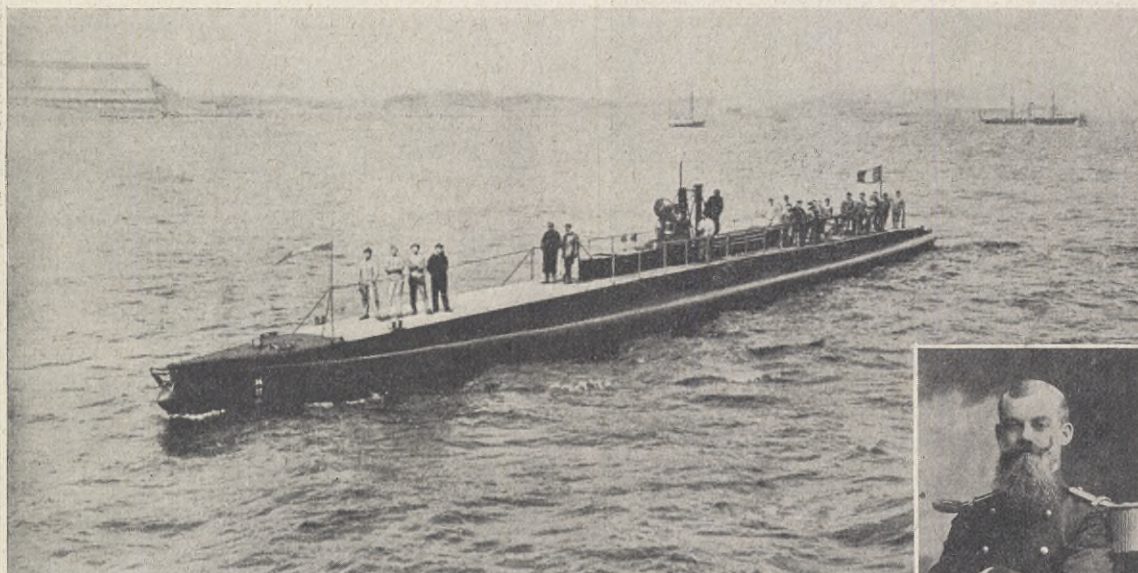

Efter fotografi.

INTÅGET I JERUSALEM. (Se text och bilder å föreg. sida).

Kliché: Ernst Silfversparre.

FÖROLYCKAD FRANSK UNDERVATTENSBJÅT.

Efter fotografi.

"PLUVIOSE", den i Calais' hamn sjunkna undervattensbåten.

Den franska marinen och med henne den franska nationen har träffats af en ny svår olycka, som i hela världen framkallat uttalanen af det varmaste deltagande. I Calais' hamn har undervattensbåten "Pluviose" sammanstött med en postångare, och med hela sin besättning, tjugosju man stark, ligger den nu begravnen på hafvets botten. Förgäfvcs arbetade dykare och bergningsångare på dess räddning. När detta skrivnes, tror man visserligen att "Pluviose" kan tagas upp, men man har länge sedan uppgifvit hoppet att någon af dess besättning — däribland voro tvenne officerare — ännu skulle vara vid lif. Troligtvis lefde ingen mer än ett ögonblick efter katastrofen.

Kliché: Ernst Silfversparre
LÖJTNANT ENGEL, en af "Pluviose's" nu omkomna båda officerare.

Aldrig hade jag kunnat se *den* taflan, då jag förra gången ströfvade omkring i National Gallery's målningsfyllda gemak. Jag skulle genast kittats grundligt fast.

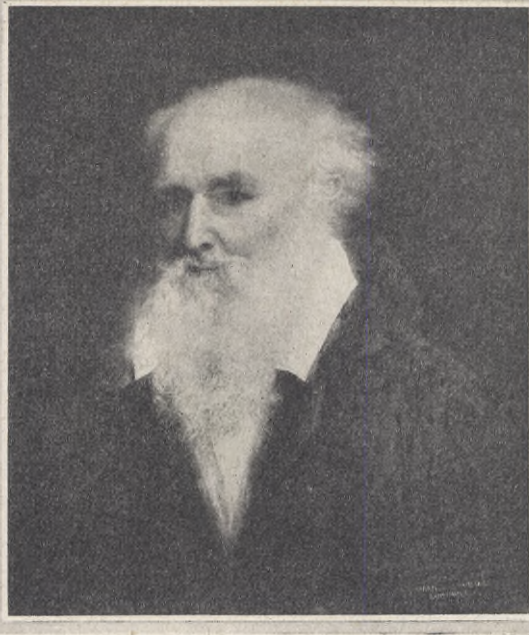
Till "The Old English School" hade jag aldrig hittat raka vägen. Icke funnit någon väg alls. Nu på våren vid en vistelse i London, vid ett första besök i antiktemplet vid Trafalgar Square, kom jag direkt in i den sal, hvarest Gainsboroughs snitsiga, delvis eteriskt fina stjärnor och misser fyllde tre af väggarna. Sir Joshua Reynolds ensam, hyllad och dyrkad af beskådande katedralsstumma damer, i salen invid, hade väggarna fullsatta med blossande mustfulla porträtt, och hans hertiginnor skimrade i guldsken och röda glanser. Öfver nästa tröskel; och därinne hvarest moderna porträtt, Landseers hästar och blodhundar blandade sig med Moorlands stallinteriörer och mycket annat, ser jag ett sken från en tafla i nedersta raden, ett bälte af renaste guld under svartvioletta moln, hvilken bländade så, som det ofta hände mot augustinattens ingång bakom berg-åslängningarna vid Ume älf.

Genast invid! En vit tjur, en hel flock med kor, "Regents Park, 1807, by James Ward". Den taflan hade jag aldrig kunnat se lysa som kandelabrarna vid "Peers Entrance" på "the House of Parliament" och sedan förgäta. Och hvem var Ward?

Taflan var 1,50 m. lång. Luft och terräng delade lika. Luften, öfre hälften, nattmolnsmörkret, undre hälften bländande glödsken. Till höger några mustiga gröna träd, en ladugårdsgafvel, på åsen i horisonten, kor mörka mot blankguldskenet. En vit väldig tjur jämte en flock med kvigor upptogo terrängen nedanför åsen.

Hvilken pensel! Penseltagen voro saftiga, som våta, dufförda med kläm, som rosenblads rundningar, i tjock färg, och dels invid tunnare laceradt, så att väfvens trådmönster skymtade. Den hvita tjuren, hvarje mjölkko, hvarje kviga voro tecknade och utförda med en högsta domstols yttersta rätt och sanning, anatomi och karaktär voro gripna på ett otroligt skickligt sätt. Glödskenet slungade reflexer, ljuseffekter på nackar och ryggar, på större belysta partier, silade guld i det skuggbelagda på de hvita, gula, rödbruna, gråa idisslarna, dref flammande gulgröna fläckar i gräsmattan bland blågröna skuggor, i skimmer som hos ostronskal, som hos forellers pansarfjäll. När jag betraktade dessa glödsken öfver horisonten vid Ume älf, detta af natt och ljus i förbindelse, dess mysteriösa inverkan på tingen i sig, denna sällsamma skälfvande färg, trodde jag icke att penslar fanns att trolla det fram på duk. Och här var Isisslöjan lyftad!

Till och med allt i "Turners Collection", som syntes genom dörrarna till galleriet intill, alla hans rytande haf med skeppsbrott, alla hans stora af orkanidéer

JAMES WARD. Själporträtt.

inspirerade olympiska och förhistoriska kompositioner, hans stigande solar, hvilka färgade himmel och vatten i gulhvita sken, kunde icke bjuda till att dämpa glödsbranden i "Regents Park".

"Have you anything more of this Ward", yttrade jag till en vaktmästare i salen.

"Just there sir", svarade han, pekande på en stor målning i Gainsboroughs sal. "No more? Not here, but in Tates Gallery, they have some great pictures by him . . ."

Det där i salen Gainsborough var ett stort landskap, som hängde högt, ofvan Constables kraftiga, men oroligt hållna impressionistiska scenerier. Det led mot sex på aftonen, — förr stänger icke London sina museer, till och med under söndagarna, — skymningen härskade, glaset glittrade, jag

fick ingen riktig syn på "Harlech Castle".

Följande morgon hoppade jag af en motorbuss vid "the Gallery at Milbanks" eller som det kallades "Tate Gallery".

Också ett Parthenon under grå kupol, i hvitgula murar, prydda af kolonner, portaler, statyer, med Englands hvita häst på taket, omgifvet af gröna gräsmattor, ostördt och som ett söndagstempel beläget vid bred avenue efter Themsens vida vatten.

Efter katalogköp och passerandet af en med konstnärstatyer beprydd aula, hög till dome-taket, kom jag direkte in i en stor sal, med hvälfdt tak, och fönster däri, parkettgolf och violetta, pressade tapeter.

I ett ögonblick uppfattade jag en kolossal tafla, skrämmande mörk, en vit tjur, i bländande färg, helt liten i taflan, i dess högra hörn. Midt emot en lika stor målning med tjur och boskap i lifvets dimensioner.

Jag fattade genast, stod slagen, men tiden räckte till. "Be quiet". Båda målningarna nådde från låg panel till takfris, med en längd af 5 meter, en höjd af 3 à 4 meter. Den mörknade famnade hårdast, kastande sina sugslangar som pieuvre mot Gilliat i grottvattnet vid Stora Douvre. Men jag drog ingen slidknif för att hugga mig loss.

"1043. Gordale Scar, Yorkshire. James Ward. 1769—1859". Jag steg tillbaka, satte mig ned i den goda eksoffan. Tjuren på andra väggen, sedermera! Målningarna hade tronplatser, en enda rad med mindre taflor befunno sig vid sidorna. Se Ward's salong!

Oerhörda kalkstensbranter reste sig upp mot en bolmande, blåsvart Nuolja kvällsluft med ärtgult bälte närmast fjällranden, kantad med mariga tallar. En bred klyfta skar lodrätt igenom i midten, molnen bubblade bakom klyftan och i denna framvällede en bäck, ökande sig till en hvitskummande fors, där den svängde i dalen nedanför. Till höger stod en förfärande cæsarisk tjur, till vänster fylkade sig en flock på trettio, tjurar, kor, kalvar. Två hjortar kämpade

* Denna uppsats var afsedd att införas redan för åtskilliga månader sedan, men har af bristande utrymme måst öfverstå till nu.

ST. DONATTS CASTLE, GLAMORGANSHIRE. BULLS FIGHTING — tafla af *James Ward*.

ett argt envig i dalens midt, en hel kolonn med dylika åskådade striden.

Det mörka i centrum, utan synbara detaljer, började ljusna, det drog solglimtar öfver takfönstren, klippväggarna började framträda i färger, som hos skelett ur forngrafvarna; som på de spetsade knippekanten, de stora kolonnerna, konungakistorna från Tudorernas tid i Westminster Abbey, i sådana grågula, gröngrå, rödbruna skiftningar, hvilka endast seklernas följder kunna åstadkomma på ett tacksamt material.

Förtorkade, brunröda stammar och träd i vinröda höstlöf klarnade fram. Underbara formationer i bananklungors trängsel, i vittrade refflor och repor, i kristallinsk skulptur, inför hvilken geologerna borde brinna, utskulpteringar, som påminde om tempelgrottorna i Lagang, visade sig öfverallt, belysta, födande skuggor. Branternas vidsträckta ytor upplöste sig i tusentals former och forsens hvita stänk silade öfver och emellan grönmossade stenar. Molnen ofvanför rullade, vred sig i kval, växlade form, för mörkande nu, lysande upp då, ständiga skiftningar, alldeles som vid Somaslaki topp. Fläktarna från jordens radiumfyllda lungor.

I dalsänkan föll det sken, och mörkast i taflan stod däröfver grottöppningen ofvan hjorden till vänster, och urhålkningarna till höger. Terrängen, delvis guldgulgrön, var hitom hjorden uppfyllt af stenar, växter, blommande örtflockar, buskar med röd-

bruna bär, en förhäxande fjällflora till gifter och kärleksdrycker, i stiliserad formning. Alla de trettio till vänster, tjuvar, gamla folkor, kvigor, dikalfvar, liggande, betande, gnabbandes med, eller hängande på hvarandra, hvita, vitgulskimrande, ljusbruna, gulgrå, svartbruna, inplacerade med en öfverraskande intimitet och stilkänsla, utmärkta uttryck och hufvudförkortningar, med muskulaturtopografien, hudveckningar och skelettknotor fullt beaktade, i allt det guldvarma skenet, utgjorde en verkligt arkadisk, en hesperidisk tablå.

Hjortarna med sina hvitgrå, stora skofvelhorn, som blanda grenarna i enviget, med stirrande ögon beskådade af alla hindarna, gáfvo situationen ett drag af pliocena tider.

FÖRSTORING AF PARTI FRÅN OFVANSTÅENDE BILD.

Kittel: *Bengt Stålhjerner*.

Till höger emot hälmörkret den gulhvita tjuren med skärreöda hudtytor undertill och här och där. Stolttheten, jättekräften, släktets förökare, med väldiga nackpucklar, halsrynkor och vågande brösthud, utlängd i bålen, med bubblande muskler, med imponerande ställ, vred han sitt breda kranium åt sidan, kastade en snedblick, som ingaf bäfvan. Apis, Minotaurus, alla sagans och urreligionernas heliga tjurar, alla offren, alla bisonbufflar, som spetsat cowboys på Texas pampas, tjurarna från Veguera, hvilka borrat hornen i corridans piccadorer eller slungat dyrkade espador i dödsryckningar upp i logerna, hela det farliga, vilda, beslutsamma, förenade sig i denna fjällras — tjur med små rudimentshorn, lysande i gamla italienska elfenbentroners gulhvita glans.

Ju mer man tittade, ju mer växlade färgerna i klippväggarna, de gröngula, blågrå, rödbruna, violetta; de guldgula och blågröna. Alldeles inpå var det hänförande. Stenarna i fallet, skummet, hvarenda liten formation var utförd på en fullkomningens metod. Icke ett spår till nervers svikande, aldrig ett murbrukstjockt färgpålägg, sådant som Turner kunde knifva till med och tynga ned sina målningar. Allt som kunde innefattas i friluftsljuseffekter och doft mörker, utan tendens till våldsamt i behandlingen, allt hvad förnämt i färger kunde tänkas, allt hvad teknisk bravour mäktar, låg utöst som gjuten lavendelolja öfver detta, ett af de mest högsträngade landskapsmotiv, som konsten kan visa.

Midt emot hängde "Landscape with Cattle", den s. k. Alderney tjuren, ko och kalf. En stående, smutsbrunfläckig tjur, en vitgul kalf, en rödbrokig ko, sedd framifrån, invid. Äfven här fanns samma storslagna gruppering, samma beundransvärda uppteckning, utförande och inbördes förhållande emellan djuren. En gassig julidags middagsdås, stillheten, välmågan i den röda blommande klöfvern, som sträckte sig mot slättens aflägsna horisont, låg doftande öfver denna hans ryktbara tafla. På Gordale Scar uppenbarade sig också en idyll i dalen, oakadt hjortarnas lilla strid, men i det väldiga sceneriet andades något oroande, ett spännande afvaktande, liksom allt skulle

uppsluka allt. Skulle den hvita tjuren angripa, kasta hjortarna till fjällkammarna, skiffern falla krasande, forsen stiga till öfersvämningssvåg, allt rullas samman i förintelse? Målningen födde ett verkligt kaos af tankevirflar.

I samma sal fanns en skiss af Ward från Gordale Scar, klippmotivet måladt i klarare luft, i fina, grågula toner. Hur de måtte värdera allt af hans pensel i England!

Någon dag (efter mitt första af de många Ward-besöken i "Tate Gallery", var jag igång med National Portrait Gallery. Min reverence var gjord för Englands regenter från bål- och mordaretiderna, och under passerandet af alla salar hade jag stannat mera länge, än här än där, och särskildt förvånats öfver porträttsannolikheten och de egendomligt smutsiga eller hoprörda och dock glittrande, sprudlande färger hos otaliga porträtter ur J. F. Watts' herkuliska produktion. Så hade jag kommit in i en sal, hvarest Reynolds och Römney's signatur voro penslade på en mängd mustfulla och fängslande porträtter. På en af de utstående skärmarna varnar jag ett porträtt af en hvitskägig åldring, i en hvit, nedfallande mjuk skjortkrage, en snusbrun slängkappa med svarta rundlar, en svartgrön rock inunder, mot en brunsvart fond.

"James Ward, R. A. 1769 — 1859, the eminent animal painter. Painted by himself at the age of 79. Presented juli 1870, by his son G. R. Ward, Esq".

Ropade jag till? jag vet icke, en polisman visade sig emellertid i dörröppningen, blickande som en spejande falk. Pannan på Ward var hög och bred, det hvita, upptill tunna håret stod flammigt ut omkring öronen, ett långt, krusigt hvitt skägg föll ned öfver kragen. Ögonen voro mörka, skuggade af stora ögonbryn, med en sann målares lugna och inträngande blick, näsan fin, munnen mycket liten, en den vise Odens typ. En sällsynt harmoni, en äkta Holbeins klarhet bredde sig öfver porträttet, som i alla sina bruna färger, i all sin must icke besvärades af ett uns till gammal akademisk tyngd och stod aldeles individuellt, en verklig raritet.

Forts.

MILITÄR PÅ SKOGS- ARBETE.

Skogsplantering har på senaste tiden företagits af Bohusläns regementets tolf kompanier i trakten af Stubberöd, sju kilometer söder om Backamo. Hvarje kompani har därvid besatt ungefär ett tunnland.

Ledare har varit länsjägmästare O. Beer som hållit föredrag om skogsodlingens betydelse.

Amatörfoto.

MANSKAP UR BOHUSLÄNS REGEMENTE PÅ SKOGSPLANTERING (X ledaren länsjägmästare Beer).

Klubb - Bengt Sjöström.

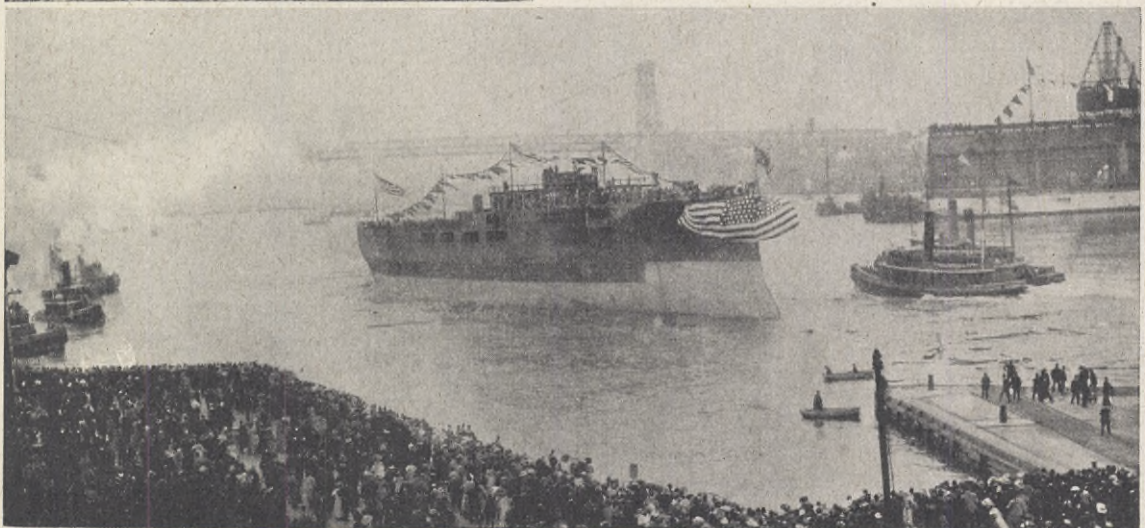
DEN FÖRSTA AEROPLANFLYKTEN ÖFVER BERLIN.

Den württembergiske aviatikern *Frey* var den första färden i *aeroplan* öfver den tyska rikshufvudstaden förbehållen. Den 23 maj på aftonen steg han i sin Farman-tvådeckare upp vid Johannistals flygfält och styrde snart in mot staden, öfver hvars tak och kyrkspiror han seglade under c:a tre kvarts timmes tid, till Berlinarnes stora hänförelse och beundran.

*

Pansarkolossen *Florida*, drottningen bland Dreadnoughts i Förenta staternas flotta, gled den 12 maj af stapeln i Brooklyn, i närvaro af en folkmassa på väl hundratusen personer. Enbart skrofvat till detta krigsfartyg har kraft icke mindre än *nio tusen* tons stål.

Bilden till vänster: FRÅN ROOSEVELT-BESÖKET I BERLIN: Kejsar Wilhelm och expresident Roosevelt till häst vid den stora revyn vid Döberitz.

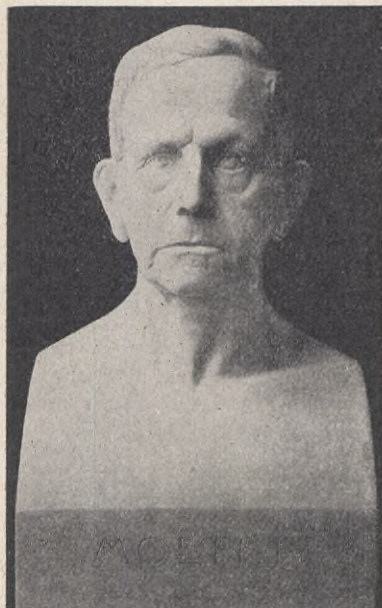
Efter fotograf

DET AMERIKANSKA JÄTTESLAGSKEPPET "FLORIDAS" STAPELLÖPNING.

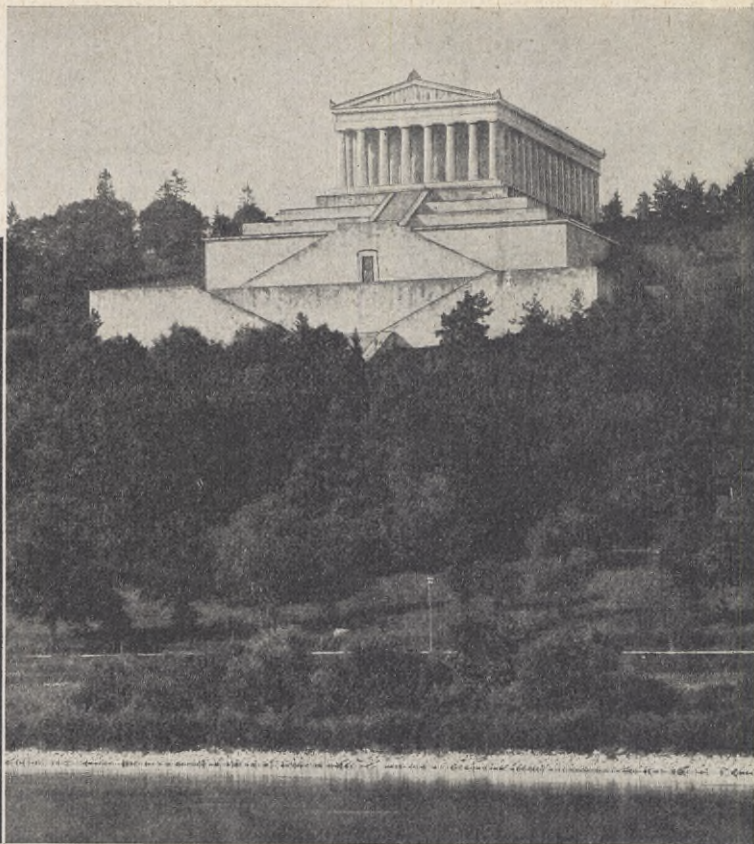
Klick: Bengt Sjöbergparre.

Bilden t. h.: WALHALLA, TYSKLANDS PANTHEON, det å en höjd vid Donaustauf belägna mäktiga marmortemplet, bland hvars byster af store tyske män och kvinnor nu också *Moltkes* blifvit införlivad.

Bilden här nedan: BYSTEN AF GENERALFÄLTMARSKALKEN GREFVE HELLMUTH von MOLTKE, utförd af prof. Hermann Hahn.

Efter fotografier.

Kliché: Kem. A. 21. *Denne Sultensparre Stilm—Odg.*

Efter fotografier.

FRÅN MOLTKE-BYSTENS INSTALLATION Å WALHALLA. Å foton synas bredvid hvarandra bysterna af grefve Moltke, kejsar Wilhelm I och furst Bismarck — grundarna af den tyska enheten.

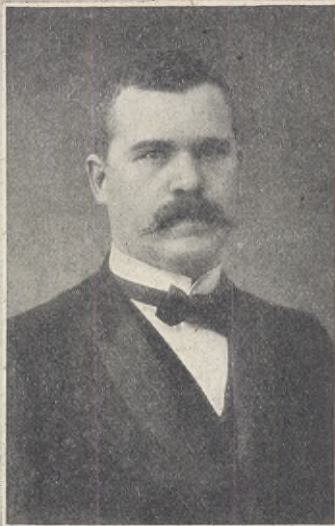
Kliché: Bengt Sultensparre.

Efter fotografier.

SYSTER CANDIDE, den nu afslöjade 61-åriga "välgörenhetsnunnan", genom hvars händer miljoner runnit bort, i Palais de Justice i Paris.

Kliché: Bengt Sultensparre.

Efter porträtt.

Klithé: Bengt Silfverparre.

MAX TEODOR ALFTHAN.

De mörka molnen draga sig allt tätare samman öfver Finland och dess öde synes för stunden vara försvilladt. Olaglighet på olaglighet, ofta dikterade af knappt annat än begäret att reta upp motståndaren, fördröjande af nödvändiga åtgärder samt allehanda tvifvelaktiga indviders marsch mot höjderna har kännetecknat de senaste månaderna i Finland.

land. Finlands folk kämpar sin ojämna kamp — följdt af världens sympati — och det söker att i det allra längsta förblifva lojalt.

En af de senaste märkliga händelserna är frågan om tidskriften Päiväs utgifvande. Enligt finsk grundlag äger finsk man att utan vidare efter gjord *anmälan* till vederbörlig myndighet utgifva periodisk skrift; under förra olaglighetsperioden ändrades detta därhän att en *ansökan* om utgifningsrätt skulle ingifvas. Nu vill man ånyo vingklippa yttrandefriheten i skrift genom att återinföra detta grundlagsstridiga maktbud. Då tidskriften Päiväs redaktör nekade att inkomma med dylik ansökan, erhöil Nylands läns guvernör befallning från generalguvernören att inom 24 timmar vidtaga åtgärd till att förhindra tidskriftens vidare utgifvande. Tvenne konferenser mellan generalguvernör Seyn och guvernör Alfthan slutade med att den senare inlämnade sin afskedsansökan.

Den man, som sålunda fallit på sin post under värdandet af edsbesvurna lagar, guvernör *Max Teodor Alfthan*, är född 1863 och blef 1905 vid laglighetens återställande i Finland tillförordnad och påföljande år ordinarie guvernör öfver Nylands län. Tidigare var han rysk generalstabsöfverste och såsom sådan och yngre officer samtida med Seyn. Han tillhör det svenska folkpartiet; det är ett remarkabelt tidens tecken att samtliga pressorgan i Finland, äfven de suometarianska, allvarligt beklaga hans afgang. Rättrådig, arbetskraftig, human och godhjärtad, har guvernör Alfthan blifvit en i ordets bästa mening populär person. Han är en vacker typ för den ärlige, lugne och i grund och botten präktige finnen.

" — — — siten som ett rof emellan vän och ovän växelvis fick han hvar stund för segrarens behof ge frid och lugn till pris.

Att värna rätt, förmedla bördors last, han som en helig plikt sig föresatt, och därför var hans dag och utan rast och utan sömn hans natt."

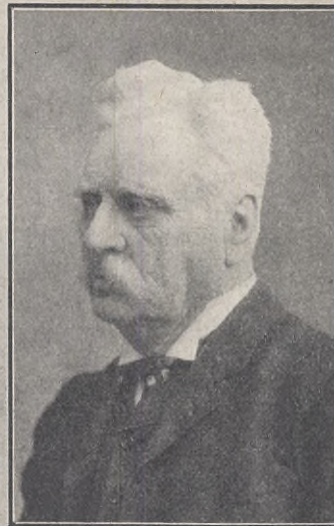
* * *

Den 18 maj 1910 afled i Helsingfors en af Finlands märkligaste författare, *Anders Ramsay*, i en ålder af 78 år. Anders Ramsay, uppfostrad i ett förnämt och rikt hem, hade ett synnerligen växlingsrikt lif att genomgå, än såsom rik och afundad godsägare, än i nära nog misär i Paris och Rom bland därvarande konstnärskretsar. Först 72-årig fann

han den bana som skulle bevara hans namn till eftervärlden: 1904 utgifver han sin första märkliga bok, en memoarskildring "*Från barnår till silfverhår*", som sedan efterföljdes af ej mindre än sju delar. Dessa skildringar äga ett stort kulturhistoriskt värde såsom varande talangfulla teckningar från 1850-talets förnäma Finland. Förf. behandlar här bl. a. sin historiska middag på Tölö utanför Helsingfors, hvilken blef föremål för en massa politiska sammanställningar. En följd af denna middag var att Adolf Erik Norden-sköld, som deltog i densamma, flyttade öfver till Sverige och blef svensk undersåte. I en annan af delarne berättas om Ramsays lif i Stockholm, där han vistades en längre tid, bl. a. såsom direktör för det sorglustiga bolaget Thetis. Här var han en upp-buren kamrat i de dåvarande konstnärskretsarna, till hvilka bl. a. Snoilsky hörde. 1908 och 1909 utgaf den gamle författaren två delar af "*Genom sekler, bilder ur en svensk storätts lif*", hvilka skildringar rönt ett synnerligen hjärtligt mottagande och särskildt prisats för sin sannt historiska tidsfärg. Till senaste julen utkom en samling "*Berättelser*" af tidigare datum.

Idealistiskt anlagd som få nu för tiden tog Ramsay lifvet alltjämt från den ljusa sidan. Fin och belevad och hjälpsam ända till sitt sista öre, var han ofta ett godt stöd och en varm vän för de många konstnärskadepter, som omgäfv honom. En berättare som söker sin like och en stor formtalang efterlämnar Ramsay ett stort tomrum inom Finlands svenskspråkiga litterära kretsar, hvars nestor han var. För Sverige och svenskarne hyste han alltjämt en ovanligt varm och hängifven kärlek, och den resa, som närmast knäckte den än i sin lefnads höst kraftige mannen, var till Sverige.

Gunnar Gröpe.

Efter porträtt.

Klithé: Bengt Silfverparre.

ANDERS RAMSAY †.

H. 8. D:s nu pågående roman "*MODER DOROTHEA*", avslutas med detta n:r hvarestjer i nägra n:r komma att följa intressanta **SKILDNINGAR FRÅN ALASKA**, förf. af en svensk som vistats i Alaska för amerikanska regeringens räkning.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

A. F. BROSTRÖM.
Boktryckare. Redaktör. —
Kristinehamn. 75 år 28 Maj.*

C. F. SAMUELSSON.
Rådman. Fabrikör. Kommu-
naltman. 70 år 2 Juni.

R. J. BALKENHAUSEN.
Apotekare. — Norrtelje.
60 år 20 Maj.*

E. A. ENHÖRNING.
Disponent. Direktör. — Kubi-
kenb., Sundsvall. 50 år 18 Maj.*

A. H. O. WALLIN.
Stadsläkare. — Vadstena.
65 år 26 Maj.*

K. K:SON SILJESTRAND.
Lektor. Fil. dr. — Hernösand.
60 år 22 Maj.*

H. K. THORELL.
Fru. Målarinna. — Stockholm.
60 år 22 Maj.*

C. R. NAUCKHOFF.
Godsägare. — Näsbyholm,
Strengnäs. 50 år 7 Juni.

H. F. LINDBÄCK.
Handels- o. Politieborgmä-
stare. — Göteborg 70 år 5. Juni*

C. E. M. HOLMERTZ.
F. d. Krigsråd. — Stockholm.
70 år 18 Maj.*

S. G. A. GEIJER.
Generalmajor. — Stockholm.
60 år 25 Maj.*

C. M. JOHANSSON.
Major. Gymnastiklärare. —
Hernösand. 60 år 19 Maj.*

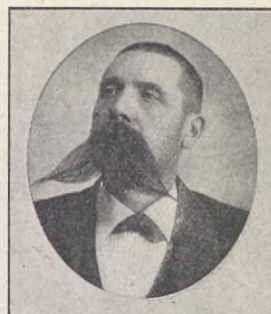
K. F. THEGERSTRÖM †.
Skådespelare. — Stockholm.
F. 26. † 23 Maj.*

I. A. WIKNER †.
Professorska. — Stockholm.
F. 37. † 26 Maj.

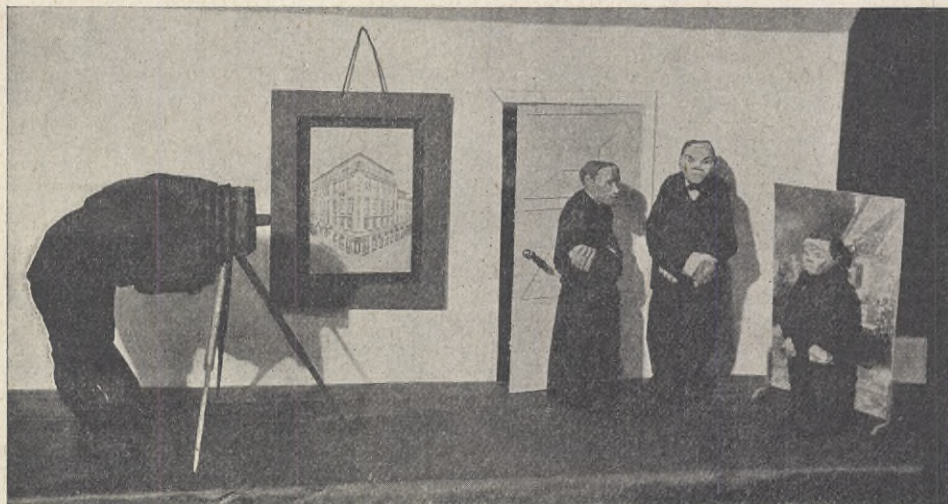
C. G. H. WESTBERG †.
Jägmästare. — Alvastra.
F. 52. † 17 Maj.*

J. A. JOHANSSON †.
Hemmansegare. Landstings-
man. Kommunaltman. — Han-
sjö, Orsa. F. 58. † 11 Maj.

Döderhultaren, bondeskulptören af Guds nåde, hvilken som bekant var en af de mest uppmärksammade utställarna på sommarens konstindustriutställning, har

täjt en ny dråplig grupp, "Hos fotografen". Den robusta humorn i Döderhultarens verk framträder i denna komposition med oförminskad styrka,

Efter fotografi.

"HOS FOTOGRAFEN": Axel Petersens i Döderhult senaste verk.

Kisthög i Bengt Silfverparv.

och man vet icke hvilken af figurerna man mest skall beundra, fotografen som "spänner vador", den "bortkomne" bondpojken eller hans pappa och mamma som själfbelåtet betrakta sin duktiga arftagare.

Gruppen, som exponeras å Numa Petersens utställning, Stockholm, har tilldragit sig mycken uppmärksamhet.

(Se även årg. X: 49).

FREDRIK BROSTRÖM. Folkskollär.-ex. 50, folkskollärare 51—66, systeman v. Kristinehamns Arbetsnärättning 67—76, boktryckare derst. sedan 77, redaktör o. utgivare af Wermlands Allehanda sedan 77 samt af Ansgarli Posten 87—95. Verksam inom stadens kommunala lif, är B. sedan 03 styrelseledamot och verkst. direktör o. ombudsman för Ab. Örebro Handelsbanks Ad.-kontor i Kristinehamn. Led af Riksd. A. K. 87—96 samt 97—05. Suppleant i Konstitutionsutskottet 91—04.

ROLF BALKENHAUSEN. Apotekarex. 76, innehar apoteken i Norrtälje och Rimbo. Ordförande i Norrtälje Stadsfullmäktige och Drätselkammare, i Fullmäktige för Apotekarecorpens Lifränte- och Pensjonskassa samt i Styrelsen för Uplands Ensk. Banks kontor i Norrtälje. Verkst. direktör i Norrtälje Sparbank. Landstingsman.

AUGUST ENHÖRNINJ. Efter att ha tjänstgjort å trävarukontor i in- och utlandet, verkst. direktör för J. A. Enhörnings Trävaruaktiebolag sedan 85. Landstingsman, skolrådsledamot och municipalstämmod. ordförande. Patronus för Kubikenborgs och Hefners folkskolor. Ordförande eller ledamot i ett stort antal bolagsstyrelser såsom J. A. Enhörnings Trävaruaktieb., Lars Lithanders Trävaruaktieb., Rederiaktieb. Höfding och Orlando, Nymans Cellulosa-aktieb., Brandförsäkringsaktieb. Norrland, Norrlands Ångfartygs Assuransförening m. fl. Fullmäktigt och representant i Svenska Arbetsgivareföreningen. Från 03 under en del år led. af Riksd. F. K.

AXEL WALLIN. Stud.-ex. 54, med. lic. 69, lasarettsläkare i Kungälv 70, i Vadstena 72, stadsläkare därstädes sedan 79. På sin tid fängelseläkare vid Borghamn. / Stadsfullmäktigt i Vadstena samt led. af Hospitalsdirektionen sedan 96.

KARL SILJESTRAND. Stud.-ex. 71, fil. dr. 93, adjunkt i Sköfde 99 samt, efter att ha tjänstgjort vid olika läroverk som adjunkt eller vikarierande lektor, lektor vid Högre Allm. Läroverket i Hernösand sedan 06. Från trycket utgivit språkvetenskapliga afhandlingar, bl. a. Ordböjningen i Västmannalagen. Justitieministerns tryckförlagsombud. Generalmajor HILDEGARD TORELL, f. Bergendahl. Elev vid Fria Konsternas Akademi 76—79, idkade fleråriga utländska studier och är sedan 83 agré vid Fria Konsternas Akademi. Genre- och porträttmålariinna är fru T. representerad på Nationalmuseum.

HARALD LINDBÄCK. Stud.-ex. 59, hofrättsex. 62, vice häradshövding 66, t. f. domhavande i olika domsagor 65—67, notarie i Göteborgs Polis-kammare 68, stadsnotarie 82, rådmän 85, borgmästare 05, från hvilken sistnämnda befattning L. afgått i dessa dagar. Sekreterare i drätselkammaren 72—85, led. af kyrkoråd och nämnd m. m. Styrelseledamot i A.-B. Göteborgssystemet (87—05, ordf. sedan 98). Arbetsförmedlingsanstalten (ordf.), Pensjonsföreningen, Enke- och Pupillkassan för Göteborgs stads ämbets- och tjänstemän (ordf.), Sjukhemmet (v. ordf.), samt ledamot af ett flertal kommittéer och beredningar.

ERIC HOLMERTZ. Stud.-ex. 59, kam.-ex. 64, kanslist i Arméförvaltningen 75, revisor 77, krigskommissarie s. å., krigsråd och chef för Arméförvaltningens civila dep.-byrå 92. Sekr. och omudsman vid Konungens hospital 77, t. f. Generalmönstringskommissarie 69—79.

GOTTSCHALK GEIJER. Und.-löjtn. vid Svea Art.-reg. 69, major i armén och chef för Artilleristaben 90, major vid Vendes Art.-reg. 92, öfverstelöjtnant och t. f. chef för Andra Göta art.-reg. 94, öfverste och chef för samma regemente 95 och för Första Svea Art.-reg. 98. Generalmajor i armén 02, och i gen. reserv 03 Under åren 02—03 generalfälttygmästare och inspektör för artilleriet Fullmäktigt i Järnkontoret sedan 89. Sedan 03 vice verkst. direktör samt styrelseledamot i Trafikaktiebolaget Grängesberg-Oxelösund och i Grängesbergs Gruvaktiebolag. Är jämväl ordförande i styrelsen för Oxelösunds-Flens Järnvägs A.-B. samt vice ordf. i styrelsen för Örebro-Köplings Järnvägs A.-B. Led. af styrelsen för Uddeholms A.-B. Led. af K. Krigsvetenskapsakademien.

CARL JOHANSSON. Und.-löjtn. vid Västerorrlands bevakn.-bat. 73, kapten vid Västerorrlands reg. 92, afsked 03, major i armén 07. Sedan 04 befälhafvare för Hernösands Sjöfullv.-område. Gymnastiklärare vid Hernösands Högre Allm. Läroverk sedan 94, brandchef 93—07.

FERDINAND THEGERSTROM f. På sin tid en af K. Dramatiska Teaterns mera betydande krafter inom karaktäroll-lacket, som doktor i Stockholm i "En folkfiende", Jemmerling i "Advokaten Knivling" m. fl.

HUGO WESTBERG f. Stud.-ex. 73, afgången från Skogsinstitutet 78, t. f. lektor vid K. skogsinstitutet 83, ord. lektor därstädes i matematik och skogshushållning 90, biträdande hos chefen för K. Djurgården 86—98. Jägmästare för Ombergs revir och föreståndare för skogsskolan därstädes sedan 98. Intresserad för sockerbetsodling i Östergötland, var W. styrelseledamot i Östergötlands Sockerfabriksaktieb. Utgivare af en s. k. massatabell.

VECKANS DAGAR

24 maj. Kommer meddelande att den framstående engelske forskningsresanden *Boyd Alexander* blifvit mördad i franska Kongo.

25 maj. Allmänna svenska kyrkosångsmötet öppnas i Jönköping. — Riksdagens första k. godkänner regeringens förslag till lag om *ekonomiska och ideella föreningar* i den formulering, det fått af lagutskottets majoritet; andra k. afslår samma. — Meddelas att på *Sabbatsbergs sjukhus* i Stockholm nu den nya ultramoderna *Röntgenafdelningen* blifvit fullt färdig.

— *Byn Montenay* i Schweiz blir delvis förstörd genom svårt *jordskred*. — Sammanträder i Köpenhamn *riksrätten* mot f. konsejpresidenten J. C. Christensen och f. inrikesministern Sigurd Berg. — *Firas i Argentina* under stora högtidligheter *hundradsdagen af sjalfständighetsförklaringen*. — I Bryssel öppnas den i samband med världsutställningen anordnade internationella *konstutställningen*.

26 maj. Sammanjämningsförslaget i *prästilneregleringslagen* godkännes af riksdagens båda kamrar.

— Franska undervattensbåten "*Pluviose*" sjunker utanför Calais, efter sammanstötning med en postångare. Besättningen, 27 man, däribland två officerare, omkommer.

27 maj. *Danska ministären Zahle* inlämnar demissionsansökan, men fungerar t. v. — *Finska landtdagen* beslutar anhänga hos ryske kejsaren att han ville upprätthålla Finlands grundlagar samt förordna att från dem afvikande åtgärder, som under senaste åren vidtagits, måtte återkallas. — *Norska lagtinget* bifaller odelstingets beslut om *allmän kommunal rösträtt* för kvinnor. — I *Preussiska deputeradekammaren* äger slutbehandlingen af det från herrehuset in något förändrad reform återremitterade *förslaget till rösträttsreform* rum, hvarpå *göteborgs* förklarar kammarens beslut oantagligt och tager förslaget tillbaka.

28 maj. Denna dag är det hundra år sedan *kronprinsen Carl August* afled, till följd af slaganfall, å Kvidinge hed i Skåne. — Sedan riksdagens båda kamrar förut stannat i delvis olika beslut rörande *aktiebolagslagen* och sammanjämkning misslyckats, beslutar nu Första k. återremiss, medan sådan afslås af Andra k., hvarigenom lagen torde få anses fallen. — Villands häradsrätt afkunnar *dödsdom* öfver hustrumördaren, f. skogvaktaren A. Lindström. — *Sjukhuselagen* bifalles af riksdagens båda kamrar. — Meddelas att japanske krigsministern vicomte *Terautsi* utnämns till *generalgvernör öfver Korea*.

29 maj. Meddelas att *rinska landtdagen* enhälligt afböjt propositionerna om anvisande af medel för militiefondens komplettering samt om särskild militärskatt.

INNEHÅLL

Wilhelm Sebardt. — Gätieborgs läns ombyggda sparbankshus. — Utställningar. — En minnestafva öfver Alfred Nobel. — Tälflan om Industrimonumentet. — Det nybildade svenska musiksällskapet i Berlin. — Robert von Koch f. — Svenska minnen. — Passionsskådespelet i Oberammergau. — Förolyckad fransk undervattensbåt. — Ward's väldiga tafflor. — Svenska bilder. — Brokigt utomlandsnytt. — Finska porträtt för dagen. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.